

**ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ ΣΤ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ**

ΕΝΟΡΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΑΡΤΥΡΑ

Σήμερα την 30-9-2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 11.30 π.μ. στην Ανακρίτρια του ΣΤ' Τμήματος Στεφανία Χανιώτη και τη Δικαστική Γραμματέα Μητρογιάννη Ευαγγελία, παρουσιάσθηκε μετά από τηλεφωνική επικοινωνία η παρακάτω μάρτυρας η οποία ρωτήθηκε για τα στοιχεία της ταυτότητος της και απάντησε ότι ονομάζεται **ΤΟΣΛΟΥΚΟΥ** Χρυσούλα του Γιαννο και της Λευκοθέας γεννήθηκε στις [REDACTED] στο [REDACTED], κάτοικος [REDACTED]
[REDACTED] το επάγγελμα της είναι [REDACTED]
με αριθμό δελτίου ταυτότητος [REDACTED] του [REDACTED]
και [REDACTED]

Η μάρτυρας ρωτήθηκε αν προτιμά να δώσει πολιτικό ή θρησκευτικό όρκο, και αφού ορκίσθηκε στην τιμή και την υπόληψη της κατά τα άρθρα 218 και 219 του ΚΠΔ, καταθέτει τα εξής:

Είμαι η σύντροφος του Παύλου Φύσσα. Ήμαστε μαζί δυόμισι χρόνια. Προανακρίτική κατάθεση δεν έχω δώσει γιατί δεν με κάλεσε κανείς αν και έδωσα το τηλέφωνο μου σε μια γυναίκα αστυνομικό. Με τον Παύλο πήγαμε στο σπίτι του φίλου μας Δουλβαρη γύρω στις 19.30 μμ. το απόγευμα της 17^η Σεπτεμβρίου και από κει φύγαμε γύρω στις 20.15 μ.μ γιατί θέλαμε να δούμε που θα κάτσουμε για να παρακολουθήσουμε τον ποδοσφαιρικό αγώνα του Ολυμπιακού. Χωρίς κανένα συγκεκριμένο λόγο σταματήσαμε στο <<Κοράλλι>> όπου μιλήσαμε με τον υπεύθυνο και κλείσαμε ένα τραπέζι για τρία άτομα για τον αγώνα. Μετά περιφερόμασταν στην περιοχή και επιστρέψαμε στο <<Κοράλλι>> στις 21.30 μ.μ. Κάποια στιγμή και ενώ βλέπαμε τον αγώνα, άκουσα το Δουλβαρη να λέει μεγαλόφωνα χωρίς να απευθύνεται σε κάποιον συγκεκριμένα <<καλύτερα να έχω φίλο ένα σκουλήκι παρά έναν χρυσαυγίτη>>. Δεν ξέρω αν τον άκουσαν κάποιοι άλλοι εκτός από μας, πάντως κανείς μας δεν το συνέχισε. Ο Παύλος ήταν

αφοσιωμένος στον αγώνα. Λίγο μετά το δεύτερο ημίχρονο του αγώνα ἤρθαν και μας βρήκαν στην καφετέρια οι φίλοι μας, Χρήστος Παύλος Δημήτρης ένα άλλο παιδί που τον ξέρω φατσικά ο Μιχάλης, ο Μαντάς ο Νίκος και μια κοπέλα. Καθίσαμε όλοι μαζί. Δεν άκουσα να λένε κάτι το ιδιαίτερο τα παιδιά αυτά, αλλώστε η παρέα μας ήταν μεγάλη, στο μαγαζί είχε βαβούρα, και ήταν δυνατόν να ειπώνονται πράγματα χωρίς να τα ακούμε όλοι. Τίποτα το ιδιαίτερο δεν υπέπεσε στην αντίληψη μου όσο ήμασταν μέσα στο μαγαζί.

Όταν τελείωσε ο αγώνας και βγήκαμε έξω για να κανονισθεί τι θα κανουμε, ἤρθε ο υπεύθυνος του μαγαζίου και μας είπε να μη κάνουμε καμιά φασαρία στο μαγαζί. Εμείς δεν καταλαβαίναμε για ποιο λόγο μας το έλεγε αυτό αφού απολύτως τίποτε δεν είχε προηγηθεί. Όταν τον ρωτήσαμε γιατί μας το λέει αυτό, μας υπέδειξε κάποια άτομα που μαζεύονταν στη γωνία Π. Μελά και Κεφαλληνίας, απέναντι από το <<Κοράλλι>>. Εγώ είδα τότε να στέκονται στο σημείο νομίζω 3 άτομα. Τα χαρακτηριστικά τους δεν τα είδα καλά. Θυμάμαι μόνο ότι ήταν μαυροντυμένοι και έκαναν νευρικές κινήσεις. Δεν πρόσεξα να μας βρίζουν ή να απευθύνονται προς εμάς με οποιονδήποτε τρόπο. Δεν είδα να κρατάει κάποιος κάποιο όπλο ή κράνος. Ταυτόχρονα έρχεται προς το μέρος μας με παπάκι ένα άτομο μελαχροινό με ριγέ χρωματιστή μπλούζα και μας είπε να φύγουμε γιατί θα γινόταν φασαρία. Εμείς δεν μπόρούσαμε να αντιληφθούμε για ποιο λόγο θα γινόταν φασαρία και ούτε μπόρούσαμε να καταλάβουμε τον υπερβάλλοντα ζήλο του συγκεκριμένου ατόμου να μας διώξει από το σημείο που βρισκόταν η καφετέρια. Δεν άκουσα το άτομο αυτό να λέει ότι είναι αστυνομικός. Επειδή επέμενε πολύ να σηκωθούμε να φύγουμε γιατί όπως μας είπε τα άτομα αυτά ήταν χρυσαυγίτες και αγριεμένοι, αποφασίσαμε να πάμε να πάρουμε μπύρες και να πάμε στο σπίτι του Παύλου ή στη Βλαχέρνα την εκκλησία και να περιμένουμε να αραιώσει ο κόσμος. Άλλωστε κάποιοι φίλοι μας είχαν τα αυτοκίνητα τους στη Π, Μελά και έπρεπε να τα πάρουν. Με τους 3 χρυσαυγίτες που ήταν στο σημείο δεν αντιπαρατεθήκαμε σε καμία στιγμή. Μάλιστα όταν ο φίλος μας ο Λουλβαρης απευθυνόμενος προς τον υπεύθυνο του μαγαζιού είπε κάτι θαν << γερμανόσποροι που κάψανε τις οικογένειες μας >> είπα στο Παύλο να τον μαζέψει γιατί θα μας ακούσουν και τότε θα γίνει πραγματικά φασαρία και ο Παύλος πήγε και του είπε << βούλωνε και πάμε να φύγουμε >>. Αρχίσαμε να περπατάμε από το <<Κοραλλί>> προς την Τσαλδάρη. Όταν φτάσαμε γωνία Τσαλδάρη και Κεφαλληνίας, βάλαμε τον

φίλο μας τον Χρήστο σε ένα ταξί γιατί δεν αισθανόταν καλά. Εκείνη τη στιγμή είδαμε να καταφθάνουν 4 ή 5 μηχανές της ομάδας ΔΙΑΣ. Όλες είχαν πλήρωμα 2 ατόμων. Μας είδαν, έστριψαν μέσα στην Κεφαλληνίας και κατευθύνθηκαν προς το <<Κοράλλι>>. Πριν φτάσουν όμως εκεί, σταμάτησαν σε μια ομάδα μαυροφορεμένων ατόμων γύρω στους 15 που είχε ήδη μαζευτεί στο σημείο. Δεν μπόρεσα να δω αν τους μιλούσαν. Δεν ήταν παραταγμένοι οι αστυνομικοί ούτε σχημάτισαν κάποιο προστατευτικό κλοιό. Καθόντουσαν χαλαρά όλοι μαζί σαν να ήταν παρέα. Κάποιοι αστυνομικοί είχαν κατέβει από τις μηχανές τους και είχαν βγάλει και τα κράνη τους. Εκείνη τη στιγμή ξανάρθε ο τύπος με το μηχανάκι προς εμάς. Φάνηκε τσαντισμένος που δεν είχαμε φύγει ακόμα. Ο Παύλος του είπε πως θέλει να περπατάει ελεύθερα στη γειτονιά του και πως σε κάθε περίπτωση έπρεπε να επιστρέψουμε για να πάρουμε τα αυτοκίνητα των φίλων μας από το σημείο που τα σίχανε αφήσει. Από τη στιγμή που είδαμε τους αστυνομικούς εφησυχάσθημε, συνεχίσαμε να περπατάμε περνώντας στο απέναντι πεζοδρόμιο της Τσαλδάρη. Τότε ο Παύλος μου είπε να πάρω την κοπέλα που ήταν μαζί μας να πάμε σπίτι του και θα ερχόταν να μας βρει. Τα υπόλοιπα παιδιά της παρέας είχαν προχωρήσει πιο κάτω στην Τσαλδάρη με κατεύθυνση προς την Λαμπράκη. Πήγαιναν στο περίπτερο για να αγοράσουν μπύρες Ξαφνικά από την Κεφαλληνίας βγήκαν με 8 άτομα ηλικίας 35 με 40 ετών περίπου, όλοι εύσωμοι, φορούσαν μαύρα ρούχα, κάποιοι με ξυρισμένα κεφάλια, κάποιοι όχι. Δεν είδα αν κρατούσαν κάτι στα χέρια τους. Με δυνατές φωνές (δεν θυμάμαι τι έλεγαν) κατευθύνθηκαν με απειλητικές διαθέσεις προς τα αγόρια της παρέας. Τότε εγώ γύρισα πίσω να κοιτάξω τι συνέβαινε. Κατάλαβα ότι κατευθύνονταν προς τα παιδιά, γύρισα πίσω και πήγα τρέχοντας στους αστυνομικούς που βρισκόντουσαν στην Κεφαλληνίας. Ούρλιαζα λέγοντας πως οι φίλοι μου κινδυνεύουν και τους παρακαλούσα να ερθουν να μας βοηθήσουν. Θυμάμαι χαρακτηριστικά έναν αστυνομικό ψλαό και πολύ σωματώδη, άγρια φυσιογνωμία, τετράγωνο πρόσωπο, να μου λέει: <<δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε, είναι πάρα πολλοί>>. Μόνο μια κοπέλα αστυνομικός και ένας άντρας αστυνομικός (πολύ νεαρός γύρω στα 24, μαύρα μαλλιά, μαύρα μάτια, λευκή επιδερμίδα, μετρίου αναστήματος), ήταν οι μόνοι από την αστυνομική δύναμη που κινήθηκαν πεζοί προς το σημείο που βρίσκονταν οι φίλοι μου και κινδύνευαν. Ταυτόχρονα πήγα και εγώ προς το σημείο που είχα αφήσει τον Παύλο. Δεν ξέρω τι έκαναν στη

συνέχεια οι δύο αστυνομικοί γιατί τότε ήταν που είδα τον Παύλο μαχαιρωμένο.

Θα ήθελα να προσθέσω ότι όταν εγώ σε κατάσταση σχεδόν υστερική παρακαλούσα τους αστυνομικούς και σχεδόν τευς τραβούσα από το μπουφάν τους για να έρθουν να βεβηθήσουν τους φίλους μου με πλησίασε ένας σωματώδης άντρας, έφερε το πρόσωπο του πολύ κοντά στο δικό μου, και μου είπε. << τον πούστη σου που μου τον έφερες στο μαγαζί >>. Αυτό το άτομο έχει λίγα μακριά γκρίζα μαλλιά, πιασμένα σε μικρή ουρίτσα στο πίσω μέρος του κεφαλιού του. Είχε μάτια ανοιχτόχρωμα, ήταν σωματώδης γύρω στα 40-η-και παραπάνω. Το άτομο, αυτό νομίζω ότι το είδα σε βίντεο αναρτημένο στο YouTube από επεισόδιο που σίχε κάνει η χρυσή αυγή σε λαϊκή αγορά στο Μεσολόγγι.

Όταν γύρισα και εγώ στο σημείο όλα είχαν τελειώσει. Ο Παύλος είχε μαχαιρωθεί ήταν όρθιος κρατούσε το στήθος του και έλεγε ότι τον μαχαίρωσαν. Και έδειχνε προς την κατεύθυνση του δράστη. Τον δράστη δεν τον είδα, είδα μόνο το ασημί αιμάξι. Αφότου ήρθε το ασθενοφόρο και πήρε τον Παύλο με πλησίασε ο αστυνομικός που σας περιέγραψα παραπάνω, (τον σωματώδη με την άγρια φυσιογνωμία) και μού ζήτησε τα στοιχεία μου. Όταν τον ρώτησα γιατί δεν έκανε τίποτε για να προστατεψει τον Παύλο και τους υπόλοιπους όταν εγώ τον παρακαλούσα προσποιήθηκε ότι μόλις είχε έρθει στο σημείο και ότι δεν βρισκόταν προηγουμένως εκεί. Δεν μπορώ να φανταστώ κανέναν απολύτως λόγο, γιατί να θέλουν να σκοτώσουν τον Παύλο. Νομίζω ότι το χτύπημα ήταν ψυχρό, αψυχελόγητο, και παντελώς αναίτιο.

.Τίποτα άλλο δεν έχω να προσθέσω και γράμματα γνωρίζω.

Και αφού μου αναγνώσθηκε και βεβαιώθηκα για την κατάθεσή μου την υπογράφω.

Η ΜΑΡΤΥΡΑΣ

Η ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ